

по чюждинѣ ужъ на печалѣ па не помислятъ вече никога за връщаніе у дома или божемъ за пращаніе нѣчто на свонты. *іб. 172.*

Праханъ *с. ж.* тругъ: Хж! Кремъкъ, чакмакъ има, и праханъ въ пунгіята има, то ми стига. *Зж. 185.* Зематъ желѣзна пѣрчица и уви-
ватъ я, като свѣрделъ, а на долниятъ и край налѣзватъ запалена пра-
ханъ и спущатъ я въ стакленцето. *З. 23.* Изсжхнѣлый цвѣтъ на хлѣбно
дрѣво употребляватъ на мѣсто прахънь. *Л. Д. 1871 р. 110.*

Прахосамъ *м. св.* **Прахосвамъ** *м. дл.* пуцу, пускаю пра-
хомъ, расточу, расточаю: Всичко що-то бѣше оставилъ баща имъ, пра-
хосали насамъ пататакъ по несмислени работи. *Л. Д. 1876 р. 62.* На-
купува таква коне, които глѣдатъ като змѣйове, или иде и купи ра-
скошни кола, качи ся въ тѣхъ и хайде въ градътъ... А тамъ? Сичко
прахоса. *З. 146.* Малкій му имотъ зе да ся прахосва. *Зж. 11.* Малката
бащина му сирмійка са прахоса. *іб. 12.*

Прахтъ *м. дл.* фыркаю отъ гнѣва. *Бог.*

Прахъ *с. м.* пылъ. *сж чл.* **Прахѣтъ**, *мн. ч.* **Прахове**, *сж чл.*
Праховѣтъ, *ум.* **Прашецъ** *немного пыли и порошокъ.* **Прашчѣ**
Прашінка *ум.* пылинка: Кука брале, како прафъ на тѣпанъ. *М. 233.*
Ретъ е наредила дворѣ да изметитъ, Прахъ да ѿ напрашитъ, за да ми
огардятъ. *іб. 151.* Девойче море отъ поле! Не шетай дробно по поле,
Не кревай съ поли право'н, Не покревай ми адо'н. *іб. 483.* Млогу ма
си чякалъ, още мало почякай, чи са задали утъ Стара Планина,—ди-
муме, прахуве; Напрѣшь прахувене чорну пиле фюарка. *Ч. 326.* Че ми
се е додіяла, Отъ пустенъ пѣтъ ходенъ, Отъ пусто стадо тегленъ, Отъ
тіе пусти правови. *В. 185.* Лицето е прахъ падвало, Си извади танка
к'рпа,—отъ пазуво, И избриша бело лице, Се наведо я целива. *іб. 310.*
Дигаите мѣгли прахове Та затулѣте слѣзцето. *Д. 12, 4—5.* Задале сѣ
мѣгли и пра'о'н, По нимъ идѣтъ силни віулицы. *М. 17.* Руса та му коса,
прекрасна като Аполлоновата зарынѣта въ права(!) (*dans la pousseière*).
Т. 336. Магіосницата зема чяша вода размѣсна съ нѣкой прахове, по-
слѣ изговорила надъ водата нѣкакви магіосни думы. *Х. I, 100.* Пла-
тинена сгуръ е чернъ пращецъ. Ако полѣемъ тоя пращецъ съ спиртъ,
запали са. *Л. Д. 1876 р. 78.* Ни едно великодушно дѣло не гине, и не
губи се казашка слава, както и най малъкъ пращецъ отъ цѣята на
пушката (какъ малая порошинка съ ружейнаго дула). *Тб. 76.* Отъ бо-
гомилството днесъ не виждаме нито пращецъ. *Пс. 9—10 р. 146.* Нѣкои
трошнички като пращета, что ся видятъ у слѣнчевыты зары у една
стаж. *Л. Д. 1874 р. 188.*

Прашавъ *пр.* пыльный: Главата и би рошава, Пжкъ рубата и
прашова. *Бончевъ. 15.*